

Νέες παραφωνίες από τον Ερντογάν

Λίγες ημέρες πριν από την επίσκεψη Φιντάν στην Αθήνα, η Αγκυρα δυναμιτίζει το κλίμα

Του **ΠΑΝΑΓΗ ΓΑΛΙΑΤΣΑΤΟΥ**
p.galiatsatos@realnews.gr

Κάτι λιγότερο από δύο εβδομάδες πριν από την επίσκεψη του Τούρκου υπουργού Εξωτερικών **Χακάν Φιντάν** στην Αθήνα και την από κοινού έναρξη των διερευνητικών επαφών με τον Έλληνα ομόλογό του, **Γιώργο Γεραπετρίτη**, για το αν είναι δυνατόν να προχωρήσουν οι δύο πλευρές στην οριοθέτηση ΑΟΖ και υφαλοκρηπίδας, το καθεστώς του **Ερντογάν** προχώρησε σε νέες παραφωνίες που δυναμιτίζουν το κλίμα.

Συγκεκριμένα, με αφορμή NAVTEX που εξέδωσε ο υδρογραφικός σταθμός Λήμνου για ερευνητικές εργασίες ανάμεσα στη Χίο και τη Λέσβο από το πλοίο «ΑΕΓΑΕΟ», για το χρονικό διάστημα 20-25 Οκτωβρίου, η Τουρκία -μέσω του υδρογραφικού σταθμού Σμύρνης- εξέδωσε δύο NAVTEX σε διάστημα 48 ωρών (στις 22/10 και στις 24/10), στις οποίες ισχυρίζεται ότι κάποια σημεία της περιοχής των ερευνητών βρίσκονται εντός της τουρκικής υφαλοκρηπίδας και τονίζει ότι «οι όποιες ερευνητικές δραστηριότητες θα πρέπει να γίνονται κατόπιν συνεννοήσεως με τις τουρκικές Αρχές». Με λίγα λόγια, ο σταθμός της Σμύρνης και η τουρκική κυβέρνηση όχι μόνο αμφισβητούν την υφαλοκρηπίδα δύο μεγάλων ελληνικών νησιών, αλλά πέραν τούτου αξιώνουν να ζητά η Ελλάδα την άδεια των τουρκικών Αρχών για να διεξάγει έρευνες στην περιοχή. Οπως μάλιστα επισημαίνουν διπλωματι-

κές πηγές, το σουρεαλιστικό της υπόθεσης είναι ότι η Τουρκία επικαλείται στις συγκεκριμένες NAVTEX διατάξεις της Σύμβασης για το Δίκαιο της Θάλασσας (σε ό,τι αφορά το κυριαρχικό δικαίωμα για έρευνες στην υφαλοκρηπίδα), την ίδια ώρα που αρνείται βασικές προβλέψεις, όπως το δικαίωμα των νησιών σε υφαλοκρηπίδα και ΑΟΖ. Το σκηνικό παραπέμπει ευθέως στα γεγονότα της Κάσου (σε μια light εκδοχή, αφού αυτή τη φορά οι Τούρκοι δεν έστειλαν πολεμικά πλοία), το επιχείρημα όμως είναι το ίδιο. Σύμφωνα με διπλωματικές πηγές, η Αθήνα αντέδρασε άμεσα προβαίνοντας σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες και διαμνύοντας προς την Τουρκία ότι η περιοχή των ερευνητών είναι η ελληνική υφαλοκρηπίδα, ενώ οι εργασίες του «ΑΕΓΑΕΟ» ολοκληρώθηκαν κανονικά. Την ίδια στιγμή, το ΓΕΕΘΑ διαπιστώνει έξαρση και διπλασιασμό των παραβάσεων του εθνικού εναέριου χώρου τους τελευταίους μήνες και, μάλιστα, κυρίως στην περιοχή της Κάσου.

Η συμπεριφορά των Τούρκων, που ούτως ή άλλως έχουν υπονομεύσει σπ-

μαντικά τις πιθανότητες επιτυχίας της συνάντησης Γεραπετρίτη - Φιντάν, βάζοντας στο τραπέζι το σύνολο των απαιτήσεών τους στα ελληνοτουρκικά (αποστρατιωτικοποίηση νησιών, γκρίζες ζώνες, κυριαρχία, εναέριος χώρος, μειονότητα) προκαλεί προβληματισμό σε διπλωματικούς κύκλους, οι οποίοι διερωτώνται γιατί η Τουρκία επιβαρύνει ακόμα περισσότερο το κλίμα. Οι κύκλοι αυτοί δεν κρύβουν την ανησυχία τους ως προς το ενδεχόμενο «οι νέες προκλήσεις να είναι σκηνοθετημένες για να αναγκάσουν την Ελλάδα να υψώσει τους τόνους και στη συνέχεια να την κατηγορήσουν ότι εγκαταλείπει την προσπάθεια προσέγγισης των δύο πλευρών, στο πλαίσιο ενός blame game».

Χαμηλοί τόνοι

Σε κάθε περίπτωση πάντως, ακόμα και αυτός να ήταν ο στόχος, η Ελλάδα προτίμησε να απαντήσει δέοντως αλλά ταυτόχρονα να κρατήσει χαμηλούς τόνους και να μην «τσιμπήσει» στο τουρκικό δόλωμα. Ούτως ή άλλως, η κυβέρνηση ξεκαθαρίζει σε όλους τους τόνους ότι η χώρα μας έχει θέσει τις κόκκινες γραμμές της και δεν πρόκειται να κάνει βήμα πίσω. Στην ενημέρωση που έκανε στους βουλευτές της Ν.Δ. που συμμετέχουν στην Επιτροπή Εξωτερικών Υποθέσεων, την περασμένη Τρίτη, ο Γ. Γεραπετρίτης ξεκαθάρισε πως η Ελλάδα δεν συζητά τίποτα άλλο εκτός από οριοθέτηση ΑΟΖ και υφαλοκρηπίδας. Επίσης, ότι δεν συζητά για τα χωρικά ύδατα, ότι διατηρεί αέριο το δικαίωμά της για επέκταση στα δώδεκα ναυτικά μίλια και πως αν η Τουρκία βάλει στο τραπέζι τα θέματα που συνήθως εγείρει, ο διάλογος θα σταματήσει. «Πρέπει κάποιος να υποχωρήσει και να είστε σίγουροι ότι αυτός δεν θα είναι η Ελλάδα», διαβεβαίωσε ο υπουργός Εξωτερικών τους βουλευτές. Οι επαίοντες στην επιτροπή σχημάτισαν την εντύπωση ότι η κυβέρνηση προσέρχεται στη διαπραγμάτευση χωρίς καμία παρέκκλιση από τις διαχρονικές και πάγιες ελληνικές θέσεις.

Η αίσθηση που δημιουργείται είναι ότι η Αθήνα είναι μακριά από συμφωνία. «Δεν είμαστε εκεί ακόμα», είπε χαρακτηριστικά στους βουλευτές ο υπουργός Εξωτερικών. Οι προοπτικές για τη συνάντηση της 8ης Νοεμβρίου πάντως είναι θολές, καθώς και στην Τουρκία ο Ερντογάν έχει να αντιμετωπίσει τα δικά του προβλήματα. Δέχεται όλο και πιο έντονη κριτική από τα μικρότερα κόμματα της ακροδεξιάς και από ανέταχτους εθνικιστικούς κύκλους για υπερβολικές υποχωρήσεις απέναντι στην Ελλάδα.

d.mihalelis@realnews.gr

η άποψη
του **ΔΗΜΗΤΡΗ**
ΜΙΧΑΗΛΗ

Λάθος πίστα

Ο ΚΙΝΕΖΟΣ στρατηγός, θεωρητικός του πολέμου και συγγραφέας του περίφημου έργου «Η τέχνη του πολέμου», Σουν Τζου, είχε σημειώσει ότι «οι αρχές της στρατηγικής είναι να ξέρεις το πεδίο μάχης, να ξέρεις τις δυνάμεις του αντιπάλου σου και να κάνεις κάτι που ο αντίπαλός σου δεν περιμένει».

Το πεδίο που επιλέγει να δώσει κάποιος μια μάχη -σε όποιον τομέα και αν είναι αυτή- θα κρίνει πολλά για την έκβασή της, αλλά θα δείξει και αρκετά για τον χαρακτήρα του. Τούτων δοθέντων, μοιάζει από περιέργη έως επικίνδυνη η επιδίωξη αντιπαράθεσης σε ένα πεδίο το οποίο κανέναν δεν ωφελεί: ούτε τον ίδιον ούτε και τον «αντίπαλο». Γι' αυτό, όταν για παράδειγμα επιλέγεται ως πεδίο πολιτικής αντιπαράθεσης η εξωτερική πολιτική ή η άμυνα, συνήθως επικρίνονται τα κόμματα που δημοσιάζουν τέτοια ζητήματα, πρωτίστως για την ανάγκη προστασίας των πατριωτικών συμφερόντων και δευτερευόντως για την ανάγκη χάραξης ενιαίας εθνικής στρατηγικής.

Ιδίως τα τελευταία χρόνια, είτε λόγω της σπουδαιότητας των εκκρεμών ζητημάτων σε αυτούς τους τομείς είτε λό-

γω της «μόδας» για συγκλίσεις, η ανάγκη ενιαίας και σταθερής γραμμής έχει καταστεί ύψιστη προτεραιότητα. Η αλήθεια, βεβαίως, είναι ότι οι πολιτικοί δεν πρέπει επί μόνιμου βάσεως να υπηρετούν την ανάγκη των «συγκλίσεων», αλλά την αναγκαιότητα των βιώσιμων προτάσεων. Αλλά αυτό είναι μια άλλη συζήτηση.

Τη στιγμή λοιπόν, που ακόμη και τα αντίπαλα κόμματα καλούνται να μην αντιπαράθενται επί εθνικών θεμάτων, αλλά να βρουν κοινές γραμμές, μοιάζει παράδοξο αυτό να μην αποτελεί και εσωκομματική υποχρέωση. Δεν είναι μόνο λάθος «πεδίο αντιπαράθεσης», αλλά δεν οδηγεί και κάπου, αφού κανέναν στο τέλος δεν ωφελεί. Πλην ασφαλώς των πραγματικών «αντιπάλων», τις επιδιώξεις των οποίων δεν μπορεί να πιστέψει κάποιος ότι υπάρχει Έλληνας που, έστω και ακουσίως, θα υποβοηθήσει... Και αν όλα τα πιο πάνω δεν είναι κατανοητά, ας καταφύγουμε και πάλι στον Σουν Τζου, μήπως είναι πιο πειστικός: «Ο πολεμιστής είναι δυνατός, όταν αναγκάζει τον εχθρό να του απαντήσει. Είναι αδύναμος, όταν αυτός απαντά στον εχθρό». Αυτά περί διαρρών, καρφιών, απαντήσεων-ανταπαντήσεων και κύκλων...